

תת"ע 5338/01/14 - מדינת ישראל נגד הראל ריבי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 5338-01-14 מדינת ישראל נ' ריבי
תיק חיזוני: 50200875305

בפני כב' השופט - ס. נשיאה יהושע צימרמן
מאשימה מדינת ישראל
נגד הראל ריבי
נאשם

הכרעת דין

כתב האישום ומhalt הדיוון

בהתאם לעובדות המצוינות בכתב האישום נהג הנאשם בהיותו שיכור. מעובדות כתב האישום ובהמשך לטענות בדיקת הינשוף עליה כי בגופו של הנאשם נמצא אלכוהול בΡΙΚΟΖ של 445 מילigrams בלבד או יותר נושא.

בדיוון אשר התקיים ביום 8.5.14 הודיעה ב"כ הנאשם: "אנו כופרים בשכירות, בחוקיות המכשיר, במיזוננות המפעיע, בשעה ובתוכן בלוני ה��oil". וכן תוקן כתב האישום והוספו תע"צ, מסמכים נלוויים, יומן הפעלה ותעודות בלון.

מתעם המאשימה העיד השוטר, עורך כתב האישום, רס"ר דוד שלם ורס"מ ערן דקל מעבדת מכשור ואכיפה במשטרת ישראל והגשו המסמכים הבאים: העתק יומן הפעלה, פלטי ינשוף, העתק תעודה בלון, דין וחשבון על בדיקת שכירות באמצעות ינשוף, הזמן לדין ונסיבות, דוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכירות, הודעה לנאים (נספח לכתב הנאשם), דוח עיכוב וצילום תעודה מפעיל מוסמך למכשור אכיפה, תעודה עובד ציבור, כרטיסי מכשיר, טופס ביקורת תקופתית ותעודת בלון מעבודה וכן מזכיר שערכה השוטרת מעין חמו.

הסניגור בקש שלא להשב לאשמה מהנימוקים שפורטו בדין מיום 28.10.14 בבית המשפט, בהחלטה מפורטת, דחה את הבקשה. מיד לאחר מכן, בקש הסניגור "שהאיש שמילא את הבלון כל בלון לחוד יתיצב. אם האיש שחתום על התעודות הוא ביצע את העבודה אז הוא מזמין להתייצב ולהתחקר". בקשה זו נדחתה בהחלטת בית המשפט מיום 24.12.14.

טענות ההגנה

ההגנה טענת בסיכוןיה כי יש לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום. עיקר טענותיה הין כדלקמן:

- (1) מסמכיו העד שלם הוגש על ידי התובע ולא על ידי העד. העד לא אישר כי ערך את המסמכים או את נכונותם ועל כן לא הוכיח דבר מהם לרבות נהיגת הנאשם;

עמוד 1

- (2) העד שלם העיד כי אינו זכר את האירוע והעדה הנוספת לא העידה. מטעם זה לא ניתן לקבל את עדותם;
- (3) לא הוכחה מיומנותו של העד שלם בהפעלת מכשיר הינשוף;
- (4) לא ניתן היה להעיד את רס"מ דקל (איש המעבדה) מכיוון ששמו לא הזכר בכתב האישום ומילא אין לקבל את כל המסמכים שהוגשו על ידו וمبיסים את תקינות הינשוף;
- (5) העד דקל לא הושمر מעולם על ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות לבצע בדיקות;
- (6) האירוע, מושא כתב האישום, אירע ביום 6.1.14, תעודה עובד הציבור מצינית כי בוצעה במכשיר בדיקה ביום 5.12.13 והבדיקה נערכה במקום שבו לא מובקר או מאושר על ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות;
- (7) בכרטיס המכשיר, שהוגש על ידי העד דקל, מופיעה שורה המUIDה על כך שאחראי הבדיקה התקופתית עבר המכשיר בדיקת יכול לפי דוח אשר לא הוגש לבית המשפט ועל כן לא ברור מה הליקוי אשר הביא לצורך בבדיקה הcoil ומה נמצא בבדיקה הcoil כתעון תיקון.

דין והכרעה

כפי שיפורט להלן, התביעה השכילה להוכיח את ביצוע העבירה, וזאת באמצעות המסמכים שהוגשו והעדויות שנשמעו בפני בית המשפט. לא מצאתי כי בטענות ההגנה היה כדי להביא ליצירת ספק סביר באשמהו של הנאשם. ועל כן ארשיيع אותו בביצוע העבירה, מושא כתב האישום. להלן התייחסות לטענות ההגנה:

נהיגת הנאשם ברכב והגשת המוצגים על ידי העד שלם

בתאור נסיבות המקירה בהזמנה לדין (ת/5) מתוארת נסיעת הרכב, ושמירת קשר עין עד עצירת הרכב, ובהמשך לכך בבדיקה הנאשם ע"י השוטר דוד שלם, כפי שעולה מ/ת 5 ו- ת/6. הנאשם לא טען בשום שלב כי לא נהג ברכב. בחקירה הראשוני (ת/6 סעיף 3) ואף בחקירה בסוף(arous) הפעולה, ת/6 , בו אף חתם על חקירותו לא חשש את נהיגתו ברכב ואף ציין כי נהג "מהגוזי הביתה".

מסמכים אלו וכן מוצגים נוספים הוגשו לתיק בית המשפט כ"מסמכים שערף העד" ללא התנגדות ההגנה להגשתם, לאמתיהם ועריכתם על ידי העד וזאת אף לאחר שניתנה לכך אפשרות במסגרת החקירה הנגדית.

הסניגור ציין טענה זאת אף בבקשתו מיום 28.10.14 שלא להшиб לאשמה:

"העד שעל הדוכן לא אישר חתימה אחת של המסמכים, לא סיפר באיזה נסיבות מילא, אם מילא זהו משפט של עורבא פרח הראות לא שווות את הניר שעליו הן כתובות, הן התקבלו שלא כדין, נכון שלא התנגדתי אך לא התנגדתי ממשום שכל פעם שאני מתנגד הדבר היחיד שקורה זה שביהם"ש מתר ל佗ע לעשות זה להסביר את הראות ואם יושב הנאשם בלי ע"ד אז מסכן הוא לא יודיע שהדבר שעשו לו לא כחוק".

בית המשפט דחה הבקשה ובהתיחסו לעדות העד שלם כתוב:

"באשר לעד שלם דוד, התובע ציין כדלקמן: "אבקש להגיש מסמכים שערף העד" בהמשך לכך

מנע התובע את המסמכים המדוברים, בשלב זה לא הייתה כל התמודדות מטעם ההגנה , בימה"ש קיבל המסמכים וסימנים.

אף לאחר קבלת המסמכים וסימונים הסנגור לא טען כל טענה בעניין. העד נחקר בחקירה נגדית, אם הייתה לסנגור טענה שהמסמכים שהוגשו אינם מסמכים שנערכו על ידי עד זה, יכול היה לחזור את העד בעניין זה, ואולם הסנגור בחר שלא לעשות זאת."

אין לי אלא לחזור על הדברים שנאמרו, משבחר הסנגור שלא לחזור בנזקודה זו, הרי שלא כירשם באמינות המסמכים ועל כן שוכנעתי כי הנאשם הוא שנаг ברכב.

עדות העד שלם כי אינו זכר את האירוע ואי העד עדה נוספת נספה

במסגרת פרשת התביעה העיד העד שלם כי אינו זכר את האירוע ולאחר מכן הפסיק הסנגור את החקירה. בנוסף, בהסכם הסנגור, מזכיר אשר נערך על ידי עדת התביעה, מעין חמו, והסנגור יותר על חקירתה.

במסגרת סיכון ההגנה טען הסנגור כי העד לא העיד כי הוא עריך את המסמכים או הגיע בקשה להעיד על פי המסמכים שעריך, ואף העד לא הגיע את המזכיר שעריכה בדרך זו.

אף בעניין זה, נzag לעצמו הסנגור בפרקтика של אי חקירה ויתור על הטחת גרסת ההגנה בפני העדים תוך ציפייה ליהנות ממחדרו בטענה כי העובדה לא הוכחאה. צר לי, אך פרקטיקה זו אינה מקובלת עלי ואני לי אלא להפנות לדברי כב' השופט ברלינר בעניין ע"פ (ת"א) 03/2016 71609 אמןון בן זכיה צברי נ' מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א פלילי:

"ככל, יש לעומת עם הנזקודה **הביעיות בעדותו**. אך נועדה החקירה הנגדית שהוכרה מאז ומעולם כספינת הדגל של השיטה האדברטסית. מטעם זה - אי הצגת שאלה במרבית המקרים, כמווה כהסכמה לדברי העד בנושא זה או אחר, או רצון מכoon שלא לאפשר לעד לתת הסבר מניסי את הדעת לשאלת. התמודדות העד עם השאלה, הסבירו, אופן מתן העדות - הם המכשיר היחיד המצויב פנוי בית המשפט בהכריעו בסוגיה הספרטטיבית שבמחלוקת. משנשלל מבית משפט מכשיר זה - אין לצפות כי יסיק מסקנות לחובת העד ומהימנות גירסתו".

בספרו- "על הראיות", חלק רביעי עמוד 1949, כתב כב' השופט קדמי:

"החובה לחזור בכל "נקודה-של-אי-הסכם"

1) היריב חייב במסגרת החקירה שכגד לחזור את העד במישרין ובמפורש בקשר לכל נושא שיש לגבי מחלוקת: ראשית - על מנת לחדר את השינוי במחלוקת ולהעמיד את העד על כך שאין נתונים אמון בדבריו באותה נזקודה; שניית - על מנת לאשר לעד לבחון עמדתו מחדש, לחזקה או לסתות ממנה; ושלישית - והוא עיקר - על מנת לאשר לבית המשפט להתרשם מן הצורה שבה העד "מגן" על גירסתו.

2) אשר על כן, כאשר לא מציגים לעד שאלות בחקירה שכגד בקשר לנושא מסוים, ההנחה היא - בהעדר הסבר סביר אחר - כי אין חולקים על דבריו העד באותו נושא: ואפילו מוסברת אי ההתייחסות - יש לה משקל לטובת גרסת העד, באשר באותה נזקודה לא הייתה לעד הזדמנות ל"גן" על עמדתו..."

ישום האמור מביא למסקנה כי יותר ההגנה על החוקה הנגדית בשאלות מסוימות (בעניין העד שלם) או בכלל (בעניין העדה חמו) יזקף לחובתה, ובכך התביעה יצאה ידי חובתה בהוכחת העובדות המצויניות במסמכים שהוגשו.

מיומנותו של מפיעיל הינשוף

במסגרת חקירותו של העד שלם הוגש לבית המשפט צילום תעודה מפיעיל מוסמך למכשור אכיפה, על שמו. העד נחקר בחקירה נגדית אודוט הסמכתו והuid: "קיבלתי כלים והדרך איך להפיעיל מכשיר ינשוף בקורס מפיעיל ינשוף". לא מצאתי בחקירה הנגדית של העד דבר אשר יכול להצביע על העדר מיזמנות בהפעלת המכשיר, ורוב החקירה התחמקה בהטחת אימרות שאין בהם כדי להוכיח את אשר נתען.

יפים לעניין זה, דברי כב' השופט בן יוסף בעניין עפ"ת (ת"א) 11-06-36780 שאל גאון נ' מדינת ישראל:

"**בית משפט קמא קבוע, ואחרור ואומר בצדק, שאינו תביעה המפיעילים את המכשיר ואשר מכינים אותו להפעלה במעבדות וביחידות, צריכים להיות מומחים, מהנדסים, שיוכלו להכיר את המכשיר על כל מאפייניו ועל דרך פעולתו על בוריה, די בכך שלמדו קורס, וכן במקרה זה להשתמש במכשיר להפעילו כך שלא יטעה ולהיכנו לשימוש כך שלא תהיה טעות בהפעלה, המכשיר הספציפי זהה, וזאת כאשר כבר נקבעה ההלכה, שהמכשיר המדעי הזה שבו מדובר, הינשוף, על דרך הכלל הוא מכשיר המבצע כראוי את המשימה של בדיקת שכבות.**"

עדותו של איש המעבדה והמסמכים שהוגשו על ידו

אף טענה זו הועלתה במסגרת בקשה ההגנה שלא להшиб לאשמה ונדחתה ואין לי אלא לחזור על הדברים שנאמרו: "באשר לטענות הסנגור בעניין העד ערן דקל, התביעה בישיבת החקירה ביום 14/5/8 בבקשת תיקון כתוב האישום, והוספה: "תע"צ ומסמכים נלוויים, ימן הפעלה ותעודות בלון", נכוון הדבר שתביעה לא צינה את שמו של העד בישיבת החקירה, ואולם גם לא נשמעה טענה ולפיה המסמכים האמורים לא נערכו על ידי העד זה, מלבד הטענה הכללית באשר לתעודות הבלון אליה ביהם"ש כבר התייחס.

ביום 14/5/8 ניתנה החלטת ביהם"ש ולפיה כתוב האישום תוקן כمبرוק ולפיכך אין מקום לקבל את טענותיו של הסנגור אף בעניין זה.

מיומנותו של איש המעבדה

ונכח כפירת ההגנה בחוקיות ותקינות המכשיר, תוקן כתוב האישום, הוסף "תע"צ ומסמכים נלוויים" והעד ערן דקל זומן להuid. בחקירותו הראשית, הציג העד את עצמו ופירט את המסמכים שהגישי:

"**רס"מ ערן דקל משרות מעבדת מכשור ואכיפה במשטרת ישראל בתאריך 13/5/12 ביצעת ביקורת שגרה לנשוף מספר 0042 המכשיר נמצא תקין מגיש תעודה עובד ציבור, כרטיס מכשיר, טופס ביקורת תקופתית, העתק בלון מעבדה.**"

במהלך, כאמור, נמנע הסנגור מלהזכיר את העד הן בנוגע לתע"צ והן בנוגע למיומנותו והכשרתו. העלאת טענה זו, הן

בשלב בקשה "אין להشب לאשמה" והן בשלב הסיכוןם, ולאחר שניתנה להגנה מלאה ההזדמנות לברר סוגה זו בחקירה נגידית - הינה מיתמתת ודינה להידחות. אף בעניין זה יש להפנות לדברי כב' השופטת ברילינר אשר הובאו לעיל.

טענות נוספות למכשור האכיפה

באשר ליתר טענות ההגנה בדבר הבדיקות במעבדה, מסמכי המעבדה, ובדיקות הכלול, אומר כי גם טענות אלו היה על הסניגור להפנות לאיש המעבדה ומ="__שלא עשה כן__, חלקו מקו הגנה שלם בו נמנע מהקירה נגידית רובץ מחדלו לפותחו, ואף לכאן יפים דבריה של כב' השופטת ברילינר דלעיל.

טענת ההגנה בדבר היעדר מוצגים בתיק בית המשפט

במסגרת סיכון ההגנה, טען הסניגור, תחת הכותרת "**היעדר גבולות ברורים בין התביעה לבית המשפט**" את הדברים הבאים:

"53 . זכות אחת מני רבות של הנאשמים היא שבית המשפט ישמר מכל שומר את המוצגים.

**54 . יש לי מה לומר על המוצגים, אבל למרות שהם מסומנים הם אינם ברשותו של בית המשפט
ואינם סרוקים בתיק נט המשפט.**

**55 . נוהג פסול מאין כמותו, שאי אפשר משום מה לשרש, הוא שהמוצגים מוחזרים לתביעה
למשמעות.**

**56 . מכיוון שאין בתיק בית המשפט מוצגים, לא אתייחס אליהם, ואני מבקש מכבוד בית המשפט
לקבוע כי בהיעדר מוצגים סrokים בתיק בית המשפט - ولو בשל כך - יש לזכות את הנאשם. אז
שמעו יובהר לי שמדובר בפורמליסטיקה קטנונית של סניגור תימוהוני שכמותי שעדיין לא מבין
שהتبיעה איננה כפופה לחוק ובית המשפט לעולםיטה לרפא את מחדלה.**

**57 . סנגורים אשר לא ידעו את יוסף אומרים לי : מה הבעה? כל השופטים מוסרים את הריאות
لتביעה שהיא אחראית על הסriskה. ואני מציע שמעצתה ואילך ימסרו המוצגים לsnsgor. ואני
רוצה לשמוע נימוק אחד מודיע לא!"**

אין להניח דברים אלו ללא התייחסות. המוצגים, אשר הוגשו לבית המשפט, אכן לא סrokים במחשב בית המשפט - מערכת "נט המשפט". ודוק, **המוצגים המקוריים מצויים בתיק הנייר שבבית המשפט פתוח לעיונו של snsgor** (שאם לא כן, כיצד יעיין בהם בית המשפט?) אולם, אף בעניין זה, נוגה snsgor מנהג הימנעות, כפי שנagara בעניין חקירת העדים ובחר שלא לעיין בתיק בית המשפט. ובאשר לסעיף 57 לՏՏומיו snsgor אצין כי כאשר בית המשפט סrok את המוצגים ומוחזרים לצדדים, כל צד מקבל חזרה את מוצגי המקור שבקש להגיש, והעתקי המוצגים, כמובן, מצויים וסrokים בתיק הממוחשב. בנסיבות אלו יש להציג עלייך snsgor בחר לנסה את כתורת הפרק כ-"**היעדר גבולות ברורים בין
התביעה לבית המשפט**".

בשול' הדברים יש להוסיף כי מקורה הנורטטיבי של השבת המוצגים לידי בעל הדין אשר הגישם, לאחר סריקתם, מצוי בתקנות בתי המשפט (מצוירות בבתי משפט ובבתי דין לעבודה), התשס"ה-2004.

לגוף של עניין, אף בטעם זה אין כדי להביא, כבקשת snsgor, לדיכוי הנאשם.

פסק דין של בית המשפט העליון בעניין לעדן

לפני מספר ימים הגיע הסניגור בקשה לצרף את פסק דין של בית המשפט העליון בעניין ע"פ 3583/94 גיל לעדן נ' מדינת ישראל. בבקשתה, ציין הסניגור:

"**4. ברגע האחרון, סברתי שלא יהיה מיותר להניח בפני בית המשפט סיקת מפורשת אחרת של בית המשפט העליון בעניין רע"פ 111/94 מפני כבוד הנשיא השופט שmagar, ואחרת מפורסמת יותר בערעור פלילי מס' 3583 , פסק דין שלמען הנוחיות אנית כאן כתבו וכלשונו.**

5. אין ולא יכול להיות אפילו פסק דין אחד שהופך את היוצרות: מתייר כתיבת כתב אישום לפניiscal הראות בידי הפרק ליט ומעמיס על הסניגור תפקיד של בלש לחקר ולדרוש מה המשימה מסתירה בשווולה. (את מה שרציתי לכתוב באמת - מחקתי).

אולם עינן בפסק דין של בית המשפט העליון מעלה כי לא ניתן ללמידה ממנה לענייננו. בעניין לעדן מדובר בנסיבות אשר זוכה מעבירה של נהיגה במהירות מופרצת לאחר שהתרברר כי בבית המשפט לא הוגשה תעודה המוכיחה את תקינות המכשיר שבו רכבו הוא, **אללא** הוגשה תעודה המתיחסת למכשיר אחר. במקרה זה, כל שהוא בפני בית המשפט הינו תע"צ לא רלוונטי למכשור האכיפה אשר על פיו הוגש כתב האישום. במקרה דנן, בו לא היה בתיק התביעה תע"צ עם הגשת כתב האישום, והתע"צ צורף לתיק התביעה מאוחר יותר, שונה מקרה בו כל שיש בפני בית המשפט הינו תע"צ לא רלוונטי.

יחד עם זאת, בית המשפט ער לביעיותם שבהתנהלות התביעה בהגשת כתבי אישום בלבד צוין תע"צ בדברי בית המשפט העליון בעניין לעדן:

"**אכן נראה לי, שהפרוצדורה הנוהגת, כפי שתוארה על-ידי התובעת, מעוררת בעיה עקרונית, וכי יש צורך בתיקון המצב. אין זה נוהג תקין שמוגש כתב-אישום, ושמוזמן נאשם לבית-משפט על-פי אותו כתב-אישום, בלי שקיים בתיק התביעה חומר ראיותلقאה, החינוי להשגת הרשעה. הדבר הכרוך אולי בפתרון בעיות מעשיות וטכנולוגיות, אך אלה הם קשיים שנייתן להתגבר עליהם, ורצוי שת海棠עה תיתן דעתה על כך"**

אין לי, כאמור, אלא להפנות את שימת ליבה של התביעה לכך, ואולם משיש בפני בית המשפט ראיות רלוונטיות לעניין תקינות המכשיר אין זה פגם היורד לשורשו של העניין אשר יביא לזכוכו.

חוקיות מכשיר הינשוף

ההגנה כפירה, כאמור, בחוקיות הינשוף. טענה זו נתענה לא פעם בפני בתי המשפט השונים ונדחתה באופן גורף. די להזכיר את עניין עפ"ת 10-04-25457 מדינת ישראל נ' עינת מלכה עזריה בו נקבע כי "... **בהתבונת הכלול, לפי טיבו של המכשיר ובהתאם ל佗ות הפעלתו ותחזוקתו, המכשיר אמין, חוקי ו ראוי לשימוש לאכיפה בפליליים בתחום שאליו נועד.**" וכן את עניין עפ"ת 14-08-44078 קובי יעקב בן לוין נ' מדינת ישראל, אשר ניתן לפני שלושה חודשים על ידי מوطב תלטא בבית המשפט המוחזqi בחיפה.

אשר על כן, אני>Dochha את טענות ההגנה בדבר חוקיות המכשיר.

הוכחת שכרותו של הנאשם באמצעות בדיקת מכשיר הינשוף

בהתאם למוצגים שהוצעו בפני בית המשפט, ובהמשך לעדויות שלא הופרכו, הוכח כי הנאשם נהג ברכב והוכחה שכרותו כפי שנמדדה בבדיקה מכשיר הינשוף.

הוכחת שכרותו של הנאשם ע"י ראיות נוספות

במוצגים אשר הוגשו לבית המשפט צוינו אינדיקציות נוספות להוכחת אשמתו של הנאשם:

בנסיבות המקירה, אשר בגב בהזמנה לדין (ת/5), צוין על ידי עורך ההזמנה: "**מהרכב נדף ריח של אלכוהול ונמצאה אינדיקציה לשכירות שנכשל בנשיפון...**" ובדברי הנהג: "**שתיית רק 2 בירות.**".

בדוח הפעולה (ת/6), בשיחה הראשונית, צוין כי לדברי הנאשם הוא שתה בירה בכמות של **"2 כוסות של חצי"** כמו כן, צוין בדו"ח כי לנายน היה ריח חזק של אלכוהול מהפה. ב מבחני הביצוע, בבדיקה העמידה צוין כי הנאשם התנדנד **"קדימה ואחורה ולצדדים"** ואף בבדיקה ההליכה על קו כשל.

כפי שנאמר לעיל, בידי הסניגור היה לחקור את עד הتبיעה בנוגע **לאמיתות המוצגים שהוגשו ומלא עשה כן - הרוי שיש לראות המסמכים ככאלו שהוכחה אמיתותם בפני בית המשפט.**

הימנעות הנאשם מלהיעיד

ביום 28.10.14 הודיע הסניגור כי הנאשם לא ייעיד. ביום 24.12.14 בבקשת ההגנה **"לחזור מההודעה לפיה לא נעיד את הנאשם"** ובית המשפט נעתר לבקשה ודחה את הדיון ליום 28.12.14 לשמייעת עדות הנאשם. בדין שהתקיים ביום 28.12.14 לא התיצב הנאשם והדין נדחה בשנית ליום 13.1.15 על מנת לאפשר עדות הנאשם. בדין אשר התקיים ביום 13.1.15 הודיעה ההגנה כי הנאשם לא ייעיד. ניתן להתרשם כי בית המשפט עשה ככל אשר לאל ידו על מנת לתת לנายน את יומו.

בהתאם לסעיף 162(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, הימנעות הנאשם יכולה לשמש חיזוק וכן סיוע לראיות הتبיעה.

בית המשפט העליון התייחס לכך בעניין ע"פ 2406/09 אלבו נ' מדינת ישראל:

"הרצינול הטמון ביסודה מעוגן בהנחה כי אדם חף מפשע לא ימנע, דרך כלל, מהציג גרסתו החפה."

ובעניין ד"ג 3081/91 קוזלי נ' מדינת ישראל:

"הנכונות להעיד אינה מבטאת רק פתיחת דרך להשמעת גרסה פלונית בדרך הקבועה בדיני הראיות. מהותה המרכזית של העדות בבית המשפט היא בכך שהיא משרתת את התפיסה המקובלת בשיטת המשפט האנגלו - אמריקאית, לפיה בירור האמת נעשה בעיקר על ידי מתן האפשרות לחקירה נגדית. משמע, אי מתן עדות מבטאת לא רק רתיעה מפני הצגת תיזה כלפי בית המשפט, אלא אף נוכנות להציג את התיזה בבדיקה של החקירה הנגדית."

גם בנסיבות זו נקטה ההגנה בגישה הנמנעת מהעדה/חקירה ובפועלתה זו חיזקה את ראיות התביעה, על אף שבמקרה דנן עומדות הראיות בעצמן ולא כל צורך בחיזוק ראייתו.

על בסיס כל האמור אני מרשיע את הנאשם בעבירה המียวחסת לו בכתב האישום.

מציאות: נא להעביר העתק הכרעת הדין לראש ייחิดת תביעות תעבורה מחוז מרכז, עו"ד רונית גנרט, על מנת שתתן דעתה כאמור בעמ' 7 להכרעת הדין.

ניתן היום, ה' ניסן תשע"ה, 25 מרץ 2015, בנסיבות הצדדים.